

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

Deze Courant met het Bijblad is
per jaar; die van de Courant alleen f 20
het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentie is 25 cents voor den
regel bij iedere plaatsing, buiten de aangelopen
en briefposten.

ZATURDAG 28 APRIL

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Staatsblad n°. 17.) **BESLUIT** van den 20sten April 1860, houdende goedkeuring van de statuten der Vereeniging voor de Deutsche Innere Mission voor Nederland, te Rotterdam, en erkenning dier Vereeniging als regtspersoon.

WILLEM III, BIJ DE GRACIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ.

beschikkende op een aan Ons ingediend verzoekschrift van F. W. S. c. s., te Rotterdam, daarbij overleggende de statuten der voor dan dertig jaren aangegane Vereeniging voor de Deutsche Innere Mission voor Nederland, te Rotterdam, en verzoekende dat deze Vereeniging door Ons moge worden erkend;

op de voorschriften der wet van 22 April 1855 (Staatsblad n°. 32) het algemeen en op art. 6, 2de lid dier wet in het bijzonder;

Op de voordragt van Onzen Minister van Justitie, van den 19den April 1860, n°. 192, A. S.

Hebben goedgevonden en verstaan:

de statuten der Vereeniging voor de Deutsche Innere Mission voor Nederland, te Rotterdam, gelijk die bij het verzoekschrift zijn overgelegd, te keuren, en de voormelde Vereeniging mitsdien als regtspersoon erkennen.

De Minister voornoemd is belast met de uitvoering van dit besluit, met de goedgekeurde statuten zal worden geplaatst in de Staats- en het Staatsblad.

Gravenhage, den 20sten April 1860.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
GODEFROU.

Uitgegeven den acht en twintigsten April 1860.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

De ondergeteekenden Friedrich Wilhelm Sebald Schwarz, Hoogduitsch evangelisch predikant; Meinhard Relemeijer, expediteur en commissionair; Heinrich Guntermann, meester kleedermaker; George Paul Kruijff, en vroedmeester, en Andrew Robert Weibel, organist en muziek-lerwijzer, allen wonende te Rotterdam, hebben zich vereenigd voor eenen tijd van 29 jaren en 11 maanden, om aldaar op te rigten eene

Vereeniging voor de Deutsche Innere Mission voor Nederland, te Rotterdam,

onder welke benaming dit zedelijke ligchaam geacht zal worden tot stand te zijn gekomen, op de navolgende bij deze, behoudens nadere wettelijke goedkeuring, vastgesteld wordende Statuten.

1. De vereeniging stelt zich tot doel de inwendige zending onder de Nederland, bijzonder in deze stad wonende of doortrekkende Protestantsche Duitschers en Protestanten van andere natien, en wel in den vorm van de inwendige zending der Evangelische Kerk in Duitschland.

2. Het beginsel der vereeniging is, even als dat der inwendige zending, het levendige door de liefde werkende geloof in Jezus Christus, den Zoon Gods en des menschen Zoon.

3. Ieder die in dat geloof staat, wordt vriendelijk ter toetreding uitgenodigd.

4. Hij die zich verbindt om den arbeid der Deutsche inwendige zending door eene vrijwillige maandelijksche of jaarlijksche bijdrage, en wel in hem is, door persoonlijke medewerking te ondersteunen, wordt beschouwd te zijn lid der vereeniging.

5. Hij die zonder lid der vereeniging te willen zijn, haar echter van tijd met liefdegaven verblijdt, beschouwt zij als haar begunstiger.

6. De vereeniging verzamelt de voor haar doel benodigde gelden, door jaarlijksche of maandelijksche bijdragen harer medeleden, en door de vrijwillige giften harer begunstigers, en eindelijk door de bijdragen van de vrije wege de Deutsche inwendige zending gehouden worden.

7. Het bestuur der vereeniging bestaat uit ten minste vijf harer medeleden, die de vacature de openstaande plaats uit de medeleden der vereeniging aanvullen.

8. Het bestuur doet ten minste éénmaal in het jaar openbaar verslag van de inkomsten der Deutsche inwendige zending, alsmede van de uitgaven der vereeniging.

Rotterdam, 5 December 1859.

(Volgen de ondertekeningen).

Behoort bij Zijner Majesteits besluit van den 20sten April 1860 (Staatsblad n°. 17).

Mij bekend,
De Minister van Justitie,
GODEFROU.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ZWITSERLAND.

Volgens schrijven uit Bern van den 23sten dezer rakende men aldaar vrij stellig op het zamenkomen eener Europeesche conferentie ter behandeling der zaak van Opper-Savoye. Er was nu ook van Oostenrijk antwoord ontvangen op de nota van den 5den April, waarbij het Zwitsersche gouvernement aan de mogendheden heeft voorgesteld zulk eene conferentie te beleggen en daarop aangedrongen heeft met inroeping eener uitdrukkelijke bepaling van het congres van Aken; en dat antwoord was gunstig voor den wensch van Zwitserland. Van Rusland verwachtte men een antwoord van dezelfde strekking.

Te Parijs zijn er velen die niet gelooven, dat de door Zwitserland voorgelagen conferentie werkelijk zal gehouden worden.

RUSLAND.

Men leest thans in de dagbladen het antwoord van het Russische gouvernement op de bekende dépêche van den heer Thouvenel, waarin de redenen der aanhechting van Savoye en Nizza aan Frankrijk zijn uiteengezet. Het is vervat in eene dépêche van den vorst Gortschakoff, Russlands minister van buitenlandsche zaken, aan den Russischen gezant te Parijs, welke den 12den dezer gedagteekend is en aldus luidt:

„De Fransche gezant heeft mij eene dépêche medegedeeld, welke door den heer Thouvenel onder dagteekening van den 13den Maart jl. aan hem gerigt was. De inzichten van het kabinet der Tuilerien omtrent de aanhechting van Savoye en Nizza aan Frankrijk zijn daarin uiteen gezet.

„Zijne Majesteit de Keizer heeft daarvan kennis genomen met al belangstelling, welke het gewigt van het onderwerp medebrengt.

„Mijn doorlichtige meester beschouwt die door Zijne Majesteit den Koning van Sardinië vrijelijk bewilligde overdracht van grondgebied als eene schikking tusschen onafhankelijke soevereinen, welke uit het oogpunt van Zijne Majesteit geene afbreuk aan het evenwigt van Europa doet, mits zij, zoo veel het onzijdig verklaarde gedeelte van Savoye betreft, worde ingerigt op zulk eene wijze, dat geen verkregen regt geschonden, geen regtmatic belang benadeeld worde, en dat het beginsel van Zwitserslands alijdurende onzijdigheid, hetwelk in de verdragen van Weenen en Parijs is gehuldigd, in vollen omvang in stand blijve.

„Zijne Keizerlijke Majesteit heeft met genoegen gezien dat zijn gevoelen omtrent het laatstgemelde punt met dat van het Fransche gouvernement overeenstemt, gelijk blijkt uit het tweede artikel van het met Sardinië aangegane verdrag en uit de door tusschenkomst van den minister van buitenlandsche zaken gedane verklaringen.

„Zijne Majesteit de Keizer vleit zich met de hoop, dat de discussie, welke over de zaak van het aan Zwitserland palende gedeelte van Savoye zal worden gevoerd, zal bijdragen om te geraken tot eene schikking van zulk eenen aard, als door al de betrokken partijen kan worden goedgekeurd. Het keizerlijke kabinet zal van zijnen kant die zaak in behandeling nemen met levendige zorgvuldigheid voor de handhaving der bepalingen, welke strekken tot beveiliging van eenen staat, wiens onzijdigheid voor Europa van belang is.

ITALIE.

De ingezetenen van Chiavari, in Piemont, hebben onlangs het burgerschap van hunne stad aan den generaal Garibaldi aangeboden. Hij heeft dat eerbewijs aangenomen met een schrijven van dezen inhoud: „Ik ontvang met erkentelijkheid het burgerschap van Chiavari, mij door den gemeenteraad edelmoedig aangeboden uit naam van eene stad, welke mij om menige reden dierbaar is en van waar mijne familie afstamt. Met dat al wil ik niet ophouden burger van Nizza te zijn. Aan geene magt ter wereld ken ik het regt toe, om de nationaliteit van een onafhankelijk volk te vervreemden; en ik protesteer tegen den dwang welke aan Nizza met hulp van omkoop en met schaamteloze geweldenaar aangedaan is, terwijl ik mij en mijnen medeburgers het regt voorbehoud om mijn geboorteland terug te eischen ten tijde wanneer het regt der volken niet langer een ijdele klank zal zijn.”

— De uitgeweken Napolitanen en Sicilianen hebben dezer dagen de zaak van hun land aan den heer Cavour, den voorzitter van den Sardisch-ministerraad, bij een zeer gematigd adres aanbevolen. „De

ondergeteekenden, uitgeweken ingezetenen van Napels en Sicilie (zoo zeggen zij daarin), gevoelen behoefte om hunne blijdschap te betuigen over de vereeniging van Midden-Italië met de constitutionele monarchie van den vromen en regtschapen vorst Victor Emanuel II. Bewonderenswaardig is de wijze, waarop het gouvernement des Konings tot nog toe steeds heeft gestreefd naar zijn doel om het Italiaansche vaderland weder op te rigten; maar niet minder bewondering verdienen het gezond verstand en de eendragt, waarmede de bevolking heeft medegewerkt tot eene onderneming welke de beschaafde wereld opgetogen houdt. Er is iets groots tot stand gebracht; maar er is nog meer te doen, want er zijn nog oorden in het schiereiland alwaar men den heiligen naam van Italië niet kan uitspreken zonder zich aan straf bloot te stellen.

Met smart herinneren de ondergeteekenden zich, dat Napels en Sicilie, welke een zoo groot deel van Italië uitmaken, nog van deelneming aan het nieuwe leven der natie uitgesloten zijn; doch zij worden weder opgebeurd door de hoop, dat er spoedig een tijd zal komen waarin zij door vastberadenheid en eendragt tot volkomene vereeniging van het groote Italiaansche vaderland zullen kunnen medewerken.

De heer Cavour heeft op dit adres het volgende antwoord gegeven: » Met genoegen ontvang ik dit blijk van ingenomenheid met de nationale zaak en van hoogachting voor den Koning. De eendragt der Napolitanen en der Sicilianen is de voortzetting eener handelwijze, welke de bewondering van de beschaafde volken heeft verworven, en waardoor wij tot de verwezenlijking onzer roemrijke bestemming zullen geraken. »

Den 17den dezer is te Florence, terwijl Koning Victor Emanuel aldaar vertoefde, door Napelsche uitgewekenen eenige beweging gemaakt. Eene niet talrijke schare van die lieden begaf zich, een met rouwfloers bedekt vaandel dragende, naar het vorstelijk paleis, roepende » leve het vrije Italië! leve de vrijheid van Sicilie! Cavour voor! Ricasoli voor! » Toen geen van die twee staatsmannen voldeed aan de oproeping om zich aan het publiek te vertoonen, zond de schare eenigen uit haar midden naar den heer Ricasoli; deze deputatie verzekerde hem, dat geheel Sicilie in opstand was, dat de troepen van de Napelsche regering er overal op de vlugt gedreven of in de pan gehakt waren, en dat het nu tijd voor Koning Victor Emanuel was om tusschen beide te komen, ten einde te beletten dat er nieuwe troepen uit Napels afgezonden wierden om het eiland te onderwerpen. De heer Ricasoli gaf, volgens een schrijven uit Florence, ten antwoord, dat de hem geworden narigten betreffende Sicilie niet zoo gunstig luiden, dat de opstand er nog geenszins zoo veel veld had gewonnen, en dat men diende te wachten en bedaard te blijven. De deputatie verlangde daarop, dat de heer Ricasoli zich naar Koning Victor Emanuel, welke in hetzelfde paleis verblijf hield, begeven en hem de wenschen der Napelsche uitgewekenen bekend maken zou; zij drong hierop zoo levendig aan, dat de heer Ricasoli toegaf. Hij kwam aldaar uit 's Konings vertrek terug met een antwoord van nagenoeg dezelfde strekking, als hij zelf had gegeven. Buitendien had Koning Victor Emanuel verklaard, dat hij, niet in oorlog met den Koning van Napels zijnde, uit dien hoofde niet kon tusschen beide komen, ten ware de gansche bevolking van zuidelijk Italië in opstand kwam. Dit antwoord, zegt het even aangehaalde schrijven, voldeed gansch niet aan den wensch der uitgewekenen; zij waren daarover ontevreden, mompelden van verraad, en schenen voornemens nog meer beweging te maken, ofschoon zij weinig bijval bij de ingezetenen vonden; doch een officier kwam de schare waarschuwen, zeggende dat de regering geene luidruchtige tooneelen wilde gedoogen, en bewoog haar om uiteen te gaan.

— *Le Pays*, een ministerieel blad van Parijs, zegt in zijn nummer van gisteren: » De stappen der commissie, welke zich te Turyn heeft gevormd om de oproerige beweging in Sicilie te bevorderen, beginnen de opmerkzaamheid des publieks tot zich te trekken. Naar het zich laat aanzien, zal die commissie aan het Sardijnische gouvernement eenige ongelegenheid berokkenen. Men leest dan ook in het Turynsche dagblad de *Opinion*, het gewone orgaan van den heer Cavour, eene mededeeling of verklaring, uit welke duidelijk te zien is, dat deze met het vertrouwen van Koning Victor Emanuel vereerde staatsman ver is van zijne goedkeuring te hechten aan die pogingen om opschudding te maken, en geenszins de hand zal leenen tot de gebeurtenissen, welke het gevolg daarvan zouden kunnen zijn. »

— Naar de verzekering van den Parijschen berigtgever van het *Journal de Bruxelles* is in eene jl. Dingsdag gehouden vergadering van den Franschen ministerraad definitief besloten, dat de Fransche troepen dan eerst uit den Kerkelijken Staat terug geroepen zullen worden, wanneer de reorganisatie van het pauselijke leger, waarmede de generaal de Lamoricière bezig is, tot stand zal gekomen zijn.

— Het officiële dagblad van het Napelsche gouvernement zegt in zijn nummer van den 20sten dezer, dat de orde in Sicilie hersteld is, welke verzekering door particuliere berigten van onderscheiden zijden grootendeels bevestigd wordt. » Wij ontvangen steeds zeer gunstige berigten uit Sicilie (zegt dat blad). In dat deel des rijks heerscht nu alom, van de grootste steden tot de kleinste dorpen, kalmte en volkomen orde. De rust is er hersteld zoodra eene kleine minderheid zich verstoette om ze te storen, en is er sedert met elken dag meer bevestigd, zoodat overal alle beduchtheid verdwenen is. De handel heeft zijne zaken hervat; het binnenlandsch verkeer is hersteld; er is veel leven in de volksbedrijvigheid. Het gezag der overheid wordt overal geëerbiedigd; de veiligheid van personen en goederen staat niet meer aan aanranding bloot; de wetten worden in acht genomen. »

» Dit betreft bepaaldelijk de landstreek, alwaar de vermetele aanslag is gepleegd; en waar eergisteren zelfs het laatste overschot der zwervende benden opstandelingen vernield is; immers in het overige van Sicilie is de orde in het geheel niet gestoord geweest. »

SPANJE.

Een schrijven uit Madrid van den 21sten dezer deelt betreffende het gevangen nemen van den Graaf van Montemolin en diens broeder bijzonderheden mede, waaruit op te maken is, dat deze arrestatie met voorkennis en op bepaald bevel van de hooge regering heeft plaats gehad; immers, naar gemeld wordt, wist het gouvernement te Madrid reeds twee dagen vroeger, waar de twee prinszen zich hadden verscholen.

Volgens een berigt van de ministeriele Parijsche *Patrie* heeft het Spaansche gouvernement besloten, dat Ortega de laatste zal zijn, welke voor de jongste Carlistische beweging met zijn leven boet.

— De Parijsche *Constitutionnel* berigt het volgende: » Tristany, welke in den Spaanschen burgeroorlog als hoofd van Carlistische partijgangers

naam heeft gemaakt, heeft voor geruimen tijd de wijk naar Frankrijk genomen en leeft rustig te Parijs. Daar las hij dezer dagen in de bladen een berigt uit Madrid, meldende dat Tristany in Valencia gevangen was en aan de verdiende straf niet zou ontgaan. Hij begaf zich daardoor naar den Spaanschen gezant te Parijs, ten einde dezen te overtuigen, dat de Spaansche overheid eene dwaling had begaan, en alzoo wel nog den dood van eenen onschuldigen te verhoeden. » De *Constitutionnel* neemt daaruit op nieuw aanleiding om het Spaansche gouvernement tegen overijde straf oefeningen en tegen het verwaarlozen der wettelijke vormen te waarschuwen. »

BELGIE.

Het door de Belgische regering voorgedragen wets-ontwerp, strekkende om de gemeentelijke accijnzen af te schaffen en de gemeentekassen deloos te stellen uit een door indirecte rijks-middelen te vormen fonds, wordt thans in de afdeelingen der Kamer van Volksvertegenwoordigers onderzocht. De afschaffing der gemeentelijke accijnzen wordt algemeen wenschelijk geacht; maar velen meenen, dat het door de regering voorgedragen plan de accijns-heffende gemeenten ten koste der overige gunstigt en de vrijheid der gemeentebesturen, bepaaldelijk in het beheer der finantien, inkort.

Volgens het *Journal de Bruxelles* hebben van de 78 accijns-heffende gemeenten tot nog toe 55, en van de 2460 gemeenten zonder accijns 73 zich openlijk ten gunste van het wets-ontwerp verklaard.

NOORD-AMERIKA.

Het Huis van Volksvertegenwoordigers der Vereenigde Staten heeft zich in zijne zitting van den 11den dezer vereenigd met de bill, waarbij het landschap Kansas als een slavernij-werende staat in de Unie opgenomen wordt. Dit besluit is door het Huis na eene vrij levendige discussie met 134 tegen 73 stemmen genomen.

— Nadere berigten uit Vera Cruz van den 1sten dezer bevestigen tijding, dat de generaal Miramon het beleg der stad definitief heeft opgeheven; hij was daartoe door gebrek aan leeftocht en ammunitie gedrongen, alsmede door het groote verlies van manschappen, hetwelk het leger had geleden, en waardoor het van vijf duizend man vermindert was tot drie duizend.

Ook was te Vera Cruz berigt ontvangen, dat de generaal Valdes, van de bevelhebbers der krijgsmagt van Miramon, eene nederlaag geleden en daarbij van 2500 soldaten 1500 verloren had.

Deze berigten hebben weder hoop gegeven aan de voorstanders van het bewind van den heer Juarez, het hoofd der liberale partij in Mexico, hetwelk, gelijk men weet, door de Vereenigde Staten erkend is.

NASCHRIFT.

PARIS, 27 April. Lord Cowley heeft deel genomen aan het bal, hetwelk door de moeder der Keizerin gegeven is.

De heer de Corcelles is te Rome aangekomen; sommigen wilden dat hem een ministerie zou worden opgedragen.

LONDEN, 27 April. In de zitting van het Lagerhuis van gisteren heeft lord John Russell, in antwoord op eene vraag van den heer Stansfeld, verklaard dat voor de bescherming van de Britsche onderdanen in Sicilie voldoende gezorgd was, en dat hij het niet waarschijnlijk achtte dat Oostenrijksche troepen zouden gebezigd worden om den opstand in Sicilie te onderdrukken.

LONDEN, 26 April. Reuters Agentschap deelt een berigt mede, volgens hetwelk Oostenrijk reeds sedert Februarij aan Pruissen zou hebben voorgesteld eene alliantie te sluiten op den grondslag van wederkeerige waarborging van grondgebied. Pruissen zou echter tot nog toe zwijgen maken om het bezit van Venetië aan Oostenrijk te waarborgen.

MADRID, 26 April. O'Donnell zal morgen uit Tetuan vertrekken om naar Madrid terug te keeren. De uitslag der vredesonderhandelingen is nog onbekend.

WEENEN 27 April. Het regeringsblad maakt eenige bijzonderheden aangaande het overlijden van den heer von Bruck bekend. Den 20sten des avonds was de heer von Bruck als getuige in het proces van overleden generaal von Eynatten gehoord. Zijne verklaringen gaven aanleiding tot een nader onderzoek, ten gevolge waarvan eene confrontatie van den heer von Bruck met andere getuigen en met eenige beschuldigten noodzakelijk scheen te zullen zijn. Onder deze omstandigheden onderteekende de Keizer den 22sten een rescript aan den heer von Bruck, waarbij hij op zijn verzoek tijdelijk van zijne betrekking ontheven, en de heer von Plener voorloopig met de leiding van het ministerie van finantien belast werd. Dit rescript ontving de heer von Bruck den 22sten des avonds, en den volgende morgen werd hij bloot in zijn bed gevonden. Den 25sten heeft de geregtelijke schouwing het lijk plaats gehad, waarvan het resultaat gisteren is medegedeeld.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 27sten April 1860.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren heeft de heer de Raadt, verkozen in het hoofdkiesdistrict Dordrecht, de gevorderde eeden afgelegd in de handen des Voorzitters, die door van wege Z. M. den Koning gemagtigd was, en onmiddellijk genomen.

Onder de ingekomen stukken behoort eene missive van den H. Raad der Nederlanden, ten geleide eener aanbevelingslijst van personen, in aanmerking te nemen bij het opmaken eener lijst voor de vervulling der vacature, ontstaan door den dood van den heer Evertsz. Op deze aanbevelingslijst zijn geplaatst de heeren en mrs.:

C. C. Sleswijk Vening, raadsheer in het hof van Friesland,
F. J. J. van Eysinga, lid der arrondissements-regtbank te Leeuwarden,
G. Hiddema Jongsma, raadsheer in het hof van Friesland,

van der Laan, griffier van de Staten van Friesland, J. Huguenin, lid der arrondissements-regtbank te Sneek, W. Tromp, procureur in het arrondissement Leeuwarden. Deze zitting heeft de heer de Brauw de door hem aangekondigde resolutie gedaan nopens het verleenen eener concessie voor den aanleg van eenen spoorweg van Scheveningen naar 's Gravenhage in verband met den Rijnspoorweg. Hij begon met een kort overzicht te geven van het gebeurde in deze zaak. De heeren Schretlen en Maxwils, die hij aantoonde, waren de eersten geweest die begonnen waren met een aanvraag te doen voor zoodanigen aanleg van Scheveningen naar 's Gravenhage en Gouda. Dat voorbeeld werd gevolgd door eene soortgelijke aanvraag door de Hollandsche spoorwegmaatschappij, die echter eene aanvraag veranderde in eene andere voor den aanleg van een weg van Leiden naar Woerden, mits de Regering de kosten der spoorwegverwilling op zich nam, welke laatste voorwaarde in zoo verre geacht werd dat die kosten voor een derde ten laste der Maatschappij zouden komen. Sedert dien tijd was aan de zaak der heeren Schretlen en Maxwils niets gedaan, doch waren inmiddels de ontwerpen van een spoorweg niet ingediend, benevens een ander betrekkelijk het dragen der kosten door den Staat van spoorwegversmalling van den Hollandschen spoorweg. Aangezien er van regeringswege niets aan de aangelegenheid der heeren Schretlen en Maxwils was gedaan, werd deze weder opgevat en daartoe opgericht comité, welks handelingen ten gevolge hadden dat de bedoelde heeren zonder subsidie concessie aanvraagden voor den aanleg van eene lijn naar Gouda, waartegen de Hollandsche maatschappij gelijke voorwaarde eene concessie vroeg voor de lijn van Scheveningen naar Leiden naar Woerden. In dezen stand der zaak had de Regering beide aanvragen zou inwilligen, ten minste die, welke de Regering gedaan was, waarin, blijkens de ingekomen verzoekschriften bij de Kamer-Generaal en de in de beide Kamers daaraan verleende onderverwijzing, veel belang werd gesteld. Nadat de heeren Schretlen en Maxwils hadden aangenomen den door hen ontworpen weg uit te voeren op de voorwaarden, die den Minister van Binnenlandsche Zaken te stellen, kon niemand kunnen verwachten, dat aan het gedaan verzoek geen gevolg zou worden gegeven; hun aanbod was noch vóór noch na de afstemming van den vorigen Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoord worden. Bij de in de Kamer vroeger betoonde belangstelling achtte de Regering het noodig inlichtingen te vragen over den stand der zaak, en in hoeverre de Regering bereid was, beide concessies te verleenen. Die vraag heeft hij te meer dienstig, aangezien er geruchten in omloop waren dat de concessie aan de Hollandsche maatschappij verleend was. Aan het gerucht kon hij geen geloof slaan, omdat hij het nemen van zoodanig besluit in strijd zou achten met alle billijkheid en regtvaardigheid. Ten slotte vroeg hij of de Regering voornemens was beide concessies te verleenen, en, zoo er reeds eene verleend was, of dan ook de andere volgen zou.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verklaarde bereid te wezen alle verlangde inlichtingen te geven. Eerst schetste hij den stand der zaak tijdens de optreding van het tegenwoordig Kabinet. De beide concessies hadden in zoover hetzelfde doel dat de residentie door beide wegen met den Rijnspoorweg verbonden zoude worden, alleen in de rigtingen der lijnen waren zij verschillend. Bij zijn optreden had hij de bedoelde beide aanvragen nagegaan met al de nauwkeurigheid welke het algemeen belang vorderde. Niets zou gemakkelijker geweest zijn dan de verzoeken te vervullen, indien daartoe de mogelijkheid had bestaan. Die mogelijkheid bestond echter niet, daar beide aanvragers dit verlangden. Er moest alzoo eene keuze gedaan worden: na rijp beraad had hij gekozen en was gemagtigd om aan de Hollandsche maatschappij de gevraagde concessie te verleenen, gelijk hij dan ook gedaan had, zijnde alzoo de aanvraag der andere heeren geweigerd. Dit berisping achtte hij zich verplicht verantwoording van de genomen beslissing te geven. Hij behandelde daartoe twee vragen: wat was toegestaan en waarom dit was geschied?

De behandeling der eerste vraag gaf hij eenige ophelderingen nopens de behandeling en den inhoud der verleende concessie. Aan de maatschappij was toegestaan den aanleg van een smal spoor van Scheveningen, 's Hage, Leiden en Woerden. Alzoo moest naast het breede spoor van Leiden naar 's Hage een smal spoor gelegd worden. Daarbij moest bij aansluiting van den Hollandschen Rijnspoorweg te Rotterdam, de eerste binnen twee jaren ook de versmalling tusschen Rotterdam en de residentie, en binnen vijf jaren van Leiden tot Amsterdam tot stand brengen. De Hollandsche maatschappij had die bedingen aangenomen, zij binnen vijf jaren geene concurrentie haar in hare handelingen belemmerde, hebbende de Regering de vrijheid om na dien tijd naar omstandigheden te handelen. De verleende concessie was hij bereid aan de Kamer over te leggen. Bij de beantwoording der tweede vraag zette hij de gronden uiteen waarom dit alles was geschied. Hierbij deed hij uitkomen, dat er eene keuze moest geschieden: bij die keuze verdiende de lijn van Leiden over Woerden de voorkeur. Niemand der aanvragers had den aanleg der beide lijnen gelijktijdig verlangd; de vorige Minister had dan ook die reden de beide concessies niet verleend, daar zij niet zouden zijn aangenomen. De keuze was nu gevallen op de lijn Woerden, omdat zij eene centrale verbinding, noodig bij het isolement, waarin de Hollandsche spoorweg met zijn breed spoor zich bevindt. Door nu het middelpunt zoo veel mogelijk in het hart des lands te stellen, zou men het algemeen belang het meest bevorderen. Die beschouwing had dan bij de nu gedane keuze overwogen: de residentie zou er niet bij lijden. De afstand over Gouda of Woerden zou slechts een verschil van drie minuten uitmaken. Het verwisselen van rijtuigen te Woerden zou, naar hij geloofde, wel ophouden als de weg eenmaal gelegd was; mocht dit niet geschieden uit eigen beweging der beide betrokken maatschappijen, dan zou een middel daartoe wel gevonden kunnen worden in het wet op het gebruik der spoorwegen. Leiden zou nu ook met het Rijnspoorweg in gemeenschap komen, de geheele streek langs den Rijn zou die bij Haarlem daarmede bevoordeeld worden; Gouda was reeds in het bezit van uitmuntende wegen zoo te land als te water. In het laatste keuzer had hij zich laten leiden door de ondersteuning die de Eerste Staten van de beide provincien Holland aan den weg hadden gegeven. Bij het uitzicht op het bekomen van eene spoorverbinding op den Hollandschen spoorweg, zou ook het doel van den aanleg van spoorwegen in het algemeen bevorderd worden. Dat breede spoor was eenmaal gelegd naar vroeger van regeringswege gegeven concessies, en daarom had de Hollandsche maatschappij steeds er op aangedrongen om de versmalling geheel of gedeeltelijk voor rekening van het Rijk te nemen. Een daartoe strekkend door de vorige Regering

voorgedragen wets-ontwerp was afgestemd. De zaak zou nu zonder tusschenkomst van den Staat geschieden, en die opoffering van de Maatschappij mogt niet over het hoofd gezien worden. Ten slotte drukte hij de meening uit dat een absoluut stelsel van concurrentie niet aanbevelenswaardig was, daar dit doodend in zich zelf was en alle dergelijke ondernemingen belemmerde. Hij wees ten betooge daarvan op hetgeen in Noord-Amerika geschiedde, waar spoorwegen spoedig daargesteld werden, maar ook even schielijk ophielden te bestaan. Concurrentie hierin moest beperkt worden in het belang van het algemeen. Evenmin was aan te raden een algemeen stelsel van uitsluiting. Openbare mededinging was eene behoefte geworden. In de onderhavige zaak had men geen te ver gedreven stelsel van uitsluiting aangenomen: daar, gelijk hij aangeetoond had, de Hollandsche Maatschappij zich moest voorbereiden, na een tijdvak van vijf jaren mededinging te ontmoeten.

De heer Wintgens verklaarde geene uitdrukkingen te kunnen vinden sterk genoeg om zijne afkeuring te kennen te geven over het gebeurde in deze zaak. De genomen besluiten achtte hij strijdig met het regt, de billijkheid en het algemeen belang. De gegeven ophelderingen kwamen hem niet voldoende voor tot regtvaardiging van de genomen beslissing. De bepalingen achtte hij zoodanig gesteld te wezen, dat de Regering het beoogde doel niet zou bereiken. Het door de Regering ingenomen standpunt bij het doen eener keuze verklaarde hij verkeerd te zijn geweest: er was geene keuze te doen, daar aan beide aanvragen had kunnen worden voldaan. Moest men eene keuze doen, dan was het volgens hem uitgemaakt dat aan de lijn op Gouda de voorkeur had moeten gegeven zijn. Nu achtte hij de residentie geïsoleerd van het spoorwegnet, dat geen in het door hem opgegeven geval niet zoo zou geweest zijn, zijnde de door hem bedoelde lijn van hoog belang te achten om 's Gravenhage langzamerhand met de zuidelijke streken te verbinden. Er bestonden geene termen om de Hollandsche maatschappij zoo als nu te bevoordeelen; het genomen besluit was naar zijn oordeel strijdig met de Grondwet en het burgerlijk regt, als gevende een voorrecht aan enkelen boven anderen met betrekking tot de middelen van vervoer. De Regering had zich ten aanzien van de heeren Schretlen en Maxwils verbonden en hij zou het billijk en eerlijk geacht hebben na het gebeurde met die heeren, ook aan hen de concessie te verleenen. Door de uitsluiting van den Rijnspoorweg benadeelde men ook, meende hij, de maatschappij van dezen weg, en daarmede het algemeen belang. Daar de nu verleende concessie op het stelsel van monopolie berustte, geloofde hij niet dat de Kamer ooit een goedkeurend votum zou geven aan eene omtrent dit onderwerp in te dienen wet van onteigening. Ten slotte verklaarde hij zijne adhaesie te zullen schenken aan eenig voorstel om de afkeuring der Kamer in deze zaak te doen kennen.

De heer de Brauw, den Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordende, gaf te kennen dat met het genomen besluit niet het algemeen, maar particulier belang was bevorderd, en dat wel uitsluitend dat van de Hollandsche spoorwegmaatschappij. De bepalingen der concessie toonden dit duidelijk aan, gelijk hij in eenige bijzonderheden naging. De uitsluiting, nu bepaald voor den tijd van vijf jaren, zou wel voor altijd wezen, daar het nagenoeg zeker was dat de bedoelde verbinding van den Rijn- en Hollandschen spoorweg wel nimmer zou plaats hebben. De Regering had, zijns inziens, zich op geen onzijdig standpunt geplaatst; zij had geene keuze behoeven te doen, daar het gebeurde in deze zaak den weg aanwees dien zij had moeten bewandelen. Vooral bestreed hij het denkbeeld dat door de verleende concessie geen uitsluiting zou plaats hebben. Ten slotte deed hij het verzoek dat die concessie ter inzage van de leden op het bureau mogt worden nedergelegd, aan welk verzoek de Minister onmiddellijk voldeed.

De heer Hoffman keurde mede het genomen besluit ten sterkste af. Zich voegende bij hetgeen door de vorige sprekers dienaangaande was gezegd, verklaarde hij tevens niet te begrijpen hoe de Minister had kunnen melden dat de aanvragers geene concurrentie hadden gewenscht, terwijl de aanvragers voor de lijn van Gouda zich onderworpen hadden aan de van regeringswege te stellen voorwaarden. De bepaling omtrent den termijn van uitsluiting voor den tijd van vijf jaren, kon mede zijne goedkeuring niet wegdagen; gevende hij ten slotte te kennen zich te zullen vereenigen met eenig voorstel, strekkende om de afkeuring der Kamer ten deze te doen blijken.

De heer Gevers Deynoot kwam met nadruk tegen de verleende concessie op. Hij achtte die daad te zijn een onregt, en een gevaarlijk antecedent daar te stellen. Hij betreunde het dat de particuliere ondernemingsgeest door de Regering vaak afgemat werd; deze aangelegenheid had maanden geleden kunnen afgedaan zijn; dat uitstel kon het gevolg van gekwetste eigenliefde wezen. Nu werd men in eens door het genomen besluit verrast. Onregt was gepleegd tegen de Rijnspoorwegmaatschappij, die geene voorregten, maar alleen gelijkheid verlangde, en dit was geweigerd. 's Gravenhage heeft men mede onregt aangedaan, daar niet door de Regering was medegewerkt om aan het verlangen der gewenschte verbinding te voldoen; dat verlangen was duidelijk gebleken door alles wat hier te dien aanzien was voorgevallen. Door het toestaan van den aanleg van den weg naar Gouda zouden Leiden en Haarlem niet benadeeld zijn. Nadeel daarentegen was toegebracht aan het algemeen; het publiek was voor den aanleg van den weg naar Gouda en die weg was opgegeven in het belang der Hollandsche spoorwegmaatschappij. De Minister vreesde voor concurrentie en had om dit te beoogen gewezen op het voorbeeld van Amerika; welk voorbeeld hij niet gelukkig gekozen achtte. Het gepleegde onregt zou, vreesde hij, moeijeligheden veroorzaken; het nu gebeurde zou zich kunnen herhalen en begunstiging zich verder voordoen, indien dergelijk stelsel als nu gehuldigd was, verder werd voorgestaan; en daartegen moest hij met kracht opkomen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken beantwoordde de gemaakte bedenkingen, en vooral de tegen de Regering gerigte aantijgingen. Indien men meende dat de Regering de Grondwet ter zijde heeft gesteld en onregt gepleegd, dan moest men eene bepaalde beschuldiging inbrengen. Hij verklaarde niet in te zien waardoor de Grondwet zoude geschonden zijn; onregt was er niet gepleegd tegen de Rijnspoorwegmaatschappij, deze was buiten de zaak, deze wilde niet zijn en was geen concessionaris, maar had zich in verband met de heeren Schretlen en Maxwils gesteld. Als die Maatschappij concessie kwam vragen, dan zou het twijfelachtig zijn of de Regering met haar eene overeenkomst zou kunnen sluiten, terwijl zij aan vroegere verbindtenissen nog niet had gestand gedaan; zijn voornemen was om met kracht de hand daaraan te houden; eindelijk moest aan de zaak omtrent de verbinding te Rotterdam een einde komen; en dat zou kunnen geschieden luidens het advies van 's lands advocaat, ten deze door hem geraadpleegd. Onregt was ook

niet jegens de residentie gepleegd; die stad had er belang bij in verband te komen met een algemeen spoorwegnet; het aansluitingspunt hierin te Woerden of te Gouda maakte hier om den korten afstand weinig verschil. Wel was de aansluiting te Gouda zeer voorgestaan; maar die aanbeveling steunde op het misverstand dat de verbinding te Woerden niet doorlopende zou zijn; tusschen den Haag en Leiden zal een dubbel spoor gelegd worden, tot dat de versmalling over den geheelen weg zal zijn tot stand gebracht. Onregt was er ook niet jegens het algemeen gepleegd; door de nu bepaalde lijn zouden belangrijker streken gestrekt worden, dan bij de andere lijn het geval was. Dit had hij reeds aangetoond: de gewestelijke besturen van Holland hadden er ook evenzoo over gedacht, gelijk hij uit adviezen van Gedeputeerde Staten bewees; het gevoelen van die collegien meende hij te kunnen stellen tegenover dat van den raad der residentie en de in deze Kamer opgehangen donkere tafereelen. Zijn genomen besluit achtte hij niet een verkeerd antecedent daar te stellen, te minder als men in het vervolg bij het nemen van verdere beslissingen van dergelijken aard het publiek belang op den voorgrond stelde. Het doen eener keuze was wel noodig; concurrentie werd niet verlangd, dit bleek uit al het gebeurde. Onzeker was het of hij het verleen van beide concessies ook beide lijnen zouden zijn tot stand gekomen; tegen de gedane keuze had hij geene gewichtige bezwaren hooren inbrengen; Gouda alleen, in het bezit van zoo vele voordeelen, mogt zich niet beklagen en vooral niet met het uitzigt op aanstaande verbinding van de Rijn- en Hollandsche spoorwegen. Had men de lijn naar Gouda gekozen, dan zou, en dit voerde hij ten slotte aan, de streek tusschen de residentie en Rotterdam benadeeld zijn geweest.

De heer de Brauw deed nog uitkomen dat bij hem leef wegen de omstandigheid, dat de Regering een uitsluitend monopoliserende concessie voor een zekeren tijd heeft verleend. Dit was niet voorzigtig, vooral niet na de indiening van een wetsontwerp, waarbij het daarstellen van staatsspoorwegen wordt voorgesteld, welk voorstel door wijziging veranderd, en waarin eene lijn naar Gouda opgenomen kon worden. De Regering had hierin niet naar vaste regelen gehandeld, en dit geloofde hij in zaken van dezen aard verkeerd te zijn, daar aldus het algemeen belang niet bevorderd werd.

Hij stelde ten slotte de volgende motie voor: »De Tweede Kamer der Staten-Generaal, overwegende dat de Regering door het verleen van eene uitsluitende concessie ter verbinding van de residentie met den Rijnspoorweg het publiek belang niet heeft behartigd, keurt zoowel het door de Regering genomen besluit, als de redenen die daartoe hebben geleid af, en, verklarende dat zij de Regering op den ingeslagen weg van uitsluiting en bevoorregting niet wenschte te volgen, sluit de beraadslaging.»

De heer van Nispen van Sevenaer bestreed deze motie, vooral wat het tweede gedeelte betrof; en trad in eene beoordeeling der handelingen van de Regering in deze aangelegenheid, die hij verklaarde niet te kunnen goedkeuren. Vooral deed hij uitkomen hoe weifelend en verschillend de voorstellen der Hollandsche maatschappij waren geweest, en hoe goed de Regering zou gedaan hebben om beide concessies te verleen. De gedane keuze achtte hij niet gelukkig te zijn; de Hollandsche maatschappij zou nu langs anderen weg verkrijgen wat de Kamer haar vroeger geweigerd had, namelijk eene vergoeding voor de spoorversmalling.

De heer Storm van 's Gravesande waarschuwde er tegen, dat de beraadslaging geen lokaal karakter zou aannemen. Hij behandelde de zaak uit een algemeen oogpunt, en oordeelde in dat opzigt, dat de belangen van het publiek bij de nu gedane keuze niet bevorderd waren, vooral wegens het gemis eener doorgaande dienst, dat hiervan het gevolg zou wezen. De Hollandsche maatschappij achtte hij uitsluitend bevoordeeld te zijn; de daad der Regering keurde hij ten sterkste af, en verklaarde de motie te zullen aannemen, indien het tweede deel daarvan verviel.

De heer van Hoëvell gaf als zijn gevoelen te kennen, dat het algemeen belang medebragt om twee verbindingen daar te stellen: de handelingen der Hollandsche maatschappij beoordeelde hij van eene niet gunstige zijde, daar zij in deze zaak getracht had haar particulier belang te bevorderen. De regering had zich in die handelwijze laten medeslepen, en dit moest hij afkeuren. De gedane motie van orde verdedigde hij ook wat het tweede gedeelte betrof; nuttig en noodig oordeelde hij het dat de Kamer in dezen een oordeel velde, vooral met betrekking op verder te verleen concessies. Leed deed het hem dat er nog geene wet omtrent het verleen van concessies bestond; zoodanige wet was hoogst wenschelijk, wilde men niet in verdere moeilijkheden vervallen.

De Minister van Finantien wees op den aard der gedane motie van orde en de daaruit ontstane gevolgen, gevende hij te kennen dat de Kamer zich eerst op de hoogte der zaak moest stellen, alvorens zich hierin te laten verrassen. Hij deed uitkomen hoe belangeloos de Regering in dezen had gehandeld; hij ten minste had geene betrekking op de Hollandsche maatschappij, wel op de Rijnspoorweg-maatschappij, die men hier verongelijkte achtte. De beslissing van den Minister van Binnenlandsche Zaken, die hierin geheel uit eigen beweging gehandeld had, juichte zij volkomen toe. Zijn ambtgenoot ten deze ter zijde staande, vulde hij aan, wat door dezen reeds was te kennen gegeven. Als zijn gevoelen gaf hij te kennen dat alle stelsel van bevoorregting af te keuren was, maar men moest dat met betrekking tot middelen van vervoer, niet te streng vast houden. Hierbij wees hij op de beurtverven. In zaken van dezen aard moest zeker privilege zijn; de aard der zaak bragt dit mede; onvoorwaardelijke concurrentie was te dezen opzichte gevaarlijk. Bij motie van orde mogt men niet besluiten dat een stelsel van onvoorwaardelijke concurrentie zou worden gehuldigd; in het belang der zaak meende hij, dat men eerst overwegen moest, alvorens te besluiten. — Verder deed hij uitkomen dat wel eene keuze moest gedaan worden, vooreerst in het algemeen belang, om éenen goeden weg te bekomen, terwijl ook uit de onderhandelingen bleek dat de daad der Regering was goed te keuren. De aanvragers voor de lijn naar Gouda toch handelden eigenlijk uit naam van de Rijnspoorwegmaatschappij, die op de voorgestelde wijze hare verplichtingen omtrent de verbinding te Rotterdam zocht te ontduiken; hetgeen de Kamer door afkeuring van de handelwijze van de Regering zou in de hand werken. Herinnerende hoe de Kamer steeds er op aangedrongen had dat de Regering die maatschappij zou dwingen om hare verbindtenissen te voldoen, zou de betrokken Minister bij niet goedkeuring van het genomen besluit alle kracht daartoe missen. De Regering moest in dit opzigt ondersteuning bij de Kamer vinden; wilde men hare pogingen in dezen tot verandering van den staat van zaken doen gelukken. Kindelijk verdedigde hij de bepalingen der nu bedoelde

concessie vooral wat betreft de opgelegde verplichting tot spoorversmalling. De nu te leggen lijn naar Woerden zou wel niet veel opbrengen, ook niet welligt die op Gouda, maar deze laatste genoegzaam mocht niet aan hare andere verplichtingen behoefte te voldoen.

De heer Heemskerk Azn. bestreed de gedane motie van orde. Het kwam hem voor, dat, afgescheiden van de politieke zijden, die het voorstel aanbood, het noodig was eerst inzage te verkrijgen van den inhoud der over deze zaak bestaande stukken. Als een bewijs hoe diensteloos de zaak nog voor de Kamer was, toonde hij aan, welk punt van aansluiting was uitgesloten, of men in 's Gravenhage een of twee stations zou hebben, en of het werk al of niet tot stand zou komen, naar de dienaangaande vastgestelde voorwaarden. Ook het tweede deel der motie kwam hem verkeerd voor; de Kamer zou in dit opzigt te ver gaan, door zich te verbinden om verder niet toe te staan wat de uitvoering dezer concessie zou moeten strekken, terwijl later kon dat hierin wel het algemeen belang was in het oog gehouden. Der betoogde hij dat niets ongrondwettigs noch onregtvaardigs had gehad; geene bestaande verordeningen waren overtreden, noch verordeningen geschonden, of algemeene belangen over het hoofd gezien.

Het stelsel van vrijheid in alles voorstaande en tot uitroeiing van belemmeringen daarin steeds medegewerkt hebbende, moest hij echter erkennen dat spoorwegen in dit opzigt uit een ander oogpunt moeten beschouwd worden. Niet kunnende goedkeuren de voorwaarden onder welke die concessie aan de Hollandsche maatschappij was verleend, stelde hij in verband met het vroeger gebeurde met die maatschappij, omtrent de breedte van het gelegde spoor eene tweede motie van orde voor, aldus luidende:

»De Kamer kennis hebbende genomen van de mededeeling van de Regering, zonder zich in beginsel te vereenigen met het verleen van concessies voor middelen van communicatie met uitsluiting van andere concessionarissen, sluit de beraadslaging.»

Ten slotte ging hij aan op de daarstelling eener wet op de verleen van concessies.

De heer van Nispen van Sevenaer bleef bij zijn gevoelen, dat de Kamer zich voor het vervolg niet moest binden door de aanneming van het tweede gedeelte der eerst voorgestelde motie. Hij beantwoordde den Minister van Finantien met betrekking tot sommige door hem aangevoerde bijzonderheden. De tweede voorgedragene motie verklaarde hij te kunnen ondersteunen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken deed daarna de verklaring dat hij, wel verre van zich te verzetten tegen de motie van orde, van den heer Heemskerk, die gaarne ondersteunde, als een beginsel inhoudende, waarmee hij zich goed vereenigen kon. Mogt die motie aangenomen worden, dan zou hij gaarne een ontwerp van wet omtrent het verleen van concessies in dien geest gereed maken.

De heer van Hoëvell wees er eindelijk nog op, dat de Minister van Binnenlandsche Zaken, door de tweede motie goed te keuren, een voorstel aannam dat zijn eigen beginsel afkeurde. De verdediging van de beide Ministers, die in dezen gehandeld hadden, vergeleek hij met elkander, en deed daarvan het verschil uitkomen. Hij bleef bij zijn voornemen om de eerste motie aan te nemen, ook zoo de voorsteller daarvan het tweede gedeelte mogt doen vervallen.

De heer de Brauw voerde nog het woord om wel te doen uitkomen dat hij niet gestemd was tegen het verleen van concessie aan de Hollandsche IJzeren Spoorwegmaatschappij, maar tegen die uitsluitende monopoliserende concessie. Daar sommige leden verklaard hadden zich niet met een deel zijner motie, die geene vijandige strekking tegen de Regering had, te kunnen vereenigen, trok hij dat deel in.

De Minister van Finantien deed het verschil van beide motien uitkomen; de eerste hield in eene afkeuring eener regeringsdaad, de tweede daarentegen hield alleen eene verklaring in dat de Kamer zich met een beginsel niet vereenigde.

De heer Kien verklaarde voor de motie van den heer de Brauw, en zullen stemmen, en wel omdat in de verleende concessie uitsluiting voorkwam. Hij verdedigde daarop de Rijnspoorwegmaatschappij tegen de door de Regering thans ingebrachte beschuldiging, herinnerende hij aan den inhoud van art. 31 der concessie van dien aard, en daarbij de vraag doende of aan die bepaling steeds de hand was gehouden.

De Minister van Finantien beantwoordde den heer Kien, en deed daarbij opmerken dat bloote verklaringen zonder aanvoering van bewijzen ten deze niet gelden konden.

De heer van Diggelen verklaarde tegen de motie van den heer de Brauw te zullen stemmen, stellende hij genoeg vertrouwen in den Minister van Binnenlandsche Zaken om te veronderstellen dat deze de zaak aldus behandelde, bevoorregting van enkelen, zou behandeld hebben.

De heer Heemskerk Azn. verklaarde ten slotte dat in zijne motie het woord concessionarissen veranderd moest worden in concessies.

De beraadslagingen alsnu gesloten zijnde werd de motie van den heer de Brauw, thans aldus luidende:

»De Tweede Kamer der Staten-Generaal, van oordeel dat de Regering door het verleen van eene uitsluitende concessie ter verbinding van de residentie met den Rijnspoorweg het publiek belang niet heeft behartigd, enmitsdien zoowel het door de Regering genomen besluit, als de redenen die daartoe hebben geleid, afkeurende, sluit de Vergadering.»

In stemming gebragt en daarbij met 38 tegen 20 stemmen aangenomen. Voor hebben gestemd de heeren: van der Poel, Heemskerk, Olivier Kingma, de Lom de Berg, van Eck, van der Veen, Duymaer van Twist, Gevers Deynoot, Elout van Soeterwoude, Anemaet, Hengst, van Heiden Reinestein, Dullert, de Brauw, Hoynek van Papendrecht, ter Bruggen Hugenholtz, Idzerda, Oomen, Storm van 's Gravesande, Begram, Wybenga, Dommer van Poldersveldt, van Zuylen van Nieuvelt, Kien, Meylink, Wintgens, van Lynden, van Wintershoven, van Voorthuysen, van Haukelom, Bots, Thorbecke, Bets, van Hoëvell.

Tegen hebben gestemd de heeren: Westerhoff, Lycklama, Poolman, Hoekwater, Wichers, Sloet tot Oldhuis, Zylker, van Foreest, de Poorter, Taets van Amerongen, Delprat, van Sevenaer, Reinders, Luyben, Heemskerk Azn., Slagter, van Burg, de Raadt, van Franck en de Voorzitter.

Afwezig bij deze stemming waren de heeren Dijk, Penninck.

De motie van den heer Heemskerk Azn. was daardoor verworpen. De vergadering is daarop gesloten.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Rivieren.	Waarnemings- punten.	Rivierhoogte		Tijdstip.	In 24 uren.	
		boven of beneden Amst. peil.	boven of beneden de stuf der oude schaal.		gewaas.	gevallep.
BOVEN-RHJN...	Keslen,	+ 38.90	+ 3.05	8 ure	-	0.04
WAAL...	Nijmegen,	+ 9.37	+ 3.15	8 "	-	0.05
NEDER-RHJN...	Arnhem,	+ 9.25	+ 2.34	8 "	-	0.05
GELDERSCHE IJSEL...	Westervoort,	+ 9.79	+ 2.42	8 "	-	0.05
	Maastricht,	+ 43.17	+ 0.97	8 "	0.02	-
	(brug)					
BOVEN-MAAS...	Maastricht,	+ 42.79	-	8 "	0.01	-
	(hoofdsloot)					
	Grass,	+ 7.03	+ 2.21	8 "	-	0.05
	H. W.	+ 0.83	-	8 u. 30 m.	0.16	-
NIEUWE MAAS...	Brille L. W.	- 0.57	-	2 u. 45 m.	0.04	-

ADVERTENTIE.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

De Minister van Binnenlandsche Zaken herinnert alle houders van Schuldvorderingen ten laste der begroting van zijn Departement den jare 1859, mitsgaders hen die, over dat jaar, eenige vorderingen mogten hebben ten laste van de Algemeene Lands-drukkerij of van de aan het Rijk toebehoorende gestichten te Ommerschans en te Ommershuizen, dat hunne declaratie of rekeningen, volgens Art. 2 der wet van den 8sten November 1815 (Staatsblad n°. 51), moeten zijn ingediend vóór of op den laatsten der maand Junij van het thans loopende jaar; dat de bedoelde stukken na dien dag niet meer zouden kunnen worden aangenomen; en dat de belanghebbenden derhalvegehouden zijn, den afloop van dien uitersten termijn van indiening, hunne stukken in te zenden aan de autoriteit of aan dien ambtenaar van wien zij hebben bekomen den last, waaruit hunne Schuldvordering is voortgevloeid. Gravenhage, den 17den April 1860.

S. VAN HEEMSTRA.

Provincie Noordholland.

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 3den Mei 1860, des namiddags ten 2½ ure, onder nadere goedkeuring, aan het lokaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Geëerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district, worden Aanbesteed: enige werkzaamheden bij de Zeeweringen en Havenwerken van het eiland Urk. De Aanbesteding zal plaats hebben zoo als in art. 8 van het Bestek bepaald. Het Bestek ligt ter lezing aan het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, aan het Provinciaal Bestuur van Noordholland, te Haarlem, en op alle verdere plaatsen, waar de Bestekken van openbare Bestedingen ter lezing gelegd worden. Verlichtingen zijn te verkrijgen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat, te Haarlem, bij den Ingenieur van den Waterstaat te Hoorn, of bij den Opzigt van den Waterstaat op het eiland Urk. Gravenhage, 5 April 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. VAN HEEMSTRA.

Provincie Zeeland.

HERBESTEDING.

De Minister van Binnenlandsche Zaken verwittigt de gegadigden, dat de Besteding van het driejarig onderhoud van het Kanaal van Sluis naar Breda, op Nederlandsch grondgebied, eindigende den laatsten December 1860, op grond van de zeer hooge aannemingsom, is afgekeurd. Eene Herbesteding van dat werk is bepaald op Zaterdag den 5den Mei 1860, des voormiddags ten elf ure, aan het lokaal van het Provinciaal Bestuur te Middelburg. De Herbesteding geschiedt bij enkele inschrijving, zoo als bepaald in art. 10 van het Bestek n°. 45, goedgekeurd den 20sten Maart 1860. Gravenhage, 24 April 1860.

S. VAN HEEMSTRA.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Provincie Zuidholland.

HERBESTEDING.

De Minister van Staat en van Finantien verwittigt de gegadigden dat de Besteding voor de vergroting van het Koninklijk Postkantoor te 's Gravenhage, ten gevolge van de hooge aannemingsom wordt afgekeurd; dat er dien ten gevolge eene herbesteding van dat werk, op de voorwaarden vermeld in het bestek, goedgekeurd den 7den Apriljl., behoudens de nagemelde wijzigingen, zal plaats hebben op Maandag den 5den Mei 1860, des voormiddags ten 11½ ure, aan het Lokaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage. De Herbesteding geschiedt bij enkele inschrijving, in plaats van bij inschrijving en opbod, zoo als bepaald was in art. 9 van het Bestek; de op te tekenen inschrijvingsbiljetten moeten behoorlijk geformateerd, door den aannemer en zijne beide borgen ondertekend, 24 uren vóór de Aanbesteding vrachtvrij worden ingeleverd aan het Lokaal van het Provinciaal Bestuur te 's Gravenhage, met het opschrift: Verbodwing van het Postkantoor te 's Gravenhage. De biljetten moeten inhouden de namen en voornamen van den inschrijver en van zijne borgen; de aanwijzing van hunne woonplaatsen

en van de som in Nederlandsche guldens voluit geschreven waarvoor de inschrijver zich verbindt de werken uit te voeren en het onderhoud daarvan op zich te nemen.

Bij de Aanbesteding zullen de biljetten in het openbaar worden geopend en luide voorgelezen, terwijl, wanneer door verscheidene personen het laagst wordt ingeschreven en niemand het werk voor een minder bedrag wil aannemen, dadelijk door het lot zal worden beslist wie van de laagste inschrijvers, behoudens de definitieve goedkeuring des Ministers, aannemer zal zijn.

De kosten op deze, alsmede die op de eerste Aanbesteding gevallen, komen ten laste van den aannemer.

De tijdsbepaling bij §§ 105 en 106 van het Bestek wordt gewijzigd voor den laten termijn op 1 November 1860; 2de termijn op 15 Maart 1861.

Behalve het ter lezing liggen der Bestekken op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken te 's Gravenhage, Rotterdam, Leiden en Delft ter lezing gelegd worden, zal aan Gegadigden daartoe inzage gegeven worden aan de Koninklijke Postkantoren te Amsterdam, 's Gravenhage, Delft, Rotterdam, Leiden en Haarlem, terwijl op Vrijdag vóór de Besteding, zijnde den 4den Mei, aanvangende 's morgens ten 9 ure, aan de Gegadigden, die dit nog mogten verlangen, de noodige aanwijzing in leze zal worden gedaan en voorts nadere informatie te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat J. A. Beijerinck, den Ingenieur J. F. Augier en den opzigt J. Zemel Jr., allen te 's Gravenhage.

De Minister van Staat en van Finantien,
VAN HALL.

* * De Minister van Finantien,

door den Koning bij besluit van 7 April 1859, n°. 103, gemachtigd om, naar aanleiding van het verzoekschrift van Mr. Jacob Jan Ermerins, Advocaat en Notaris te Zierikzee, en aldaar ten deze domicilie hebbende gekozen ten zijnen woonhuize, over te gaan tot de oproepingen, voorschreven in art. 3 der wet van 30 Mei 1847 (Staatsblad n°. 26),

Brengt bij deze, voor de derde maal, ter kennis van het algemeen, dat, bij een in den nacht van 24 op 25 September 1854 ten huize van den Verzoeker plaats gehad hebbende diefstal met brandstichting, vermoedelijk zijn vernietigd de navolgende Certificaten van Nationale Schuld, te weten:

van het Administratiekantoor van de Heeren van Harpen, Pluym en Backer:

een en twintig stuks Certificaten, rentente 2½, ten honderd, waarvan twee à f 100 elk, genummerd 1961 en 2248, en negentien à f 1000, ieder genummerd:

1266	27343
2827	27344
22624	27345
26955	27521
26956	27522
26958	34580
26994	47739
27317	47740
27342	47741
	en 47742

en drie stuks rentende 3 ten honderd, als:

n°. 1049 groot f 200;
" 1060 " 500; en
" 2940 " 1000;

van het Administratiekantoor van de Heeren Ketsick & Voornbergh en Wed. W. Borski:

negentien stuks Certificaten, rentende 2½, ten honderd, waarvan één, n°. 5267, groot f 400, en één, n°. 575, groot f 800 en de overige zeventien alle groot f 1000, genummerd als volgt:

18372	128241
49477	131118
66754	136995
81124	140624
93716	143376
108619	148329
108620	165516
112053	en
124395	165517

en zeven, rentende 3 ten honderd, als:

n°. 115 groot f 100;
" 5057 " 200;
" 5058 " 200;
" 110 " 500;
" 3262 " 500;
" 6176 " 1000; en
" 6178 " 1000;

van het Administratiekantoor van de Heeren Brongepot & Zoon c. s. twee stuks, rentende 2½, ten honderd, als:

n°. 277 groot f 200; en
" 577 " 500; en

van het Administratiekantoor van de Heeren S. & D. Sapporlas c. s., een certificaat, rentende 3 ten honderd, te weten:

n°. 2197 groot f 500;

En dat voor al de bovenstaande, deels met, deels zonder de onverschene coupons, te loor gegane effecten, wordt verlangd tegemoetkoming op den voet der wet van 30 Mei 1847 (Staatsblad n°. 26); wordende mitsdien ieder die beweren mogt eenig met de inwilliging van dat verlangen strijdig belang te hebben, opgeroepen om, op de wijze in art. 4 van die wet aangewezen, zijne regten te doen gelden.

's Gravenhage, den 25sten April 1860.

De Minister van Staat en van Finantien,
VAN HALL.

MINISTERIE VAN MARINE.

* * De Minister van Marine brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat gedurende de maanden April, Mei en Junij dezes jaars, ten Kantore van de Betaalmeesters in de Arrondissementen, dagelijks (Zond- en Feestdagen uitgezonderd) de voldoening zal geschieden der gagementen

ten laste van den Staat over het 1ste quarter 1860, wordende hiermede alleen bedoeld de tijdelijke pensioenen, welke door het Departement van Marine worden voldaan.

's Gravenhage, den 28sten Maart 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking der Regering te Melbourne, als:

AUSTRALIË - ZUIDKUST.

- 1°. Lichten aan het uiteinde van het Glenelg-havenhoofd, in de Golf van St. Vincent.

Te rekenen van den 1sten December 1859 zullen twee lichten ontstoken worden aan het uiteinde van het Glenelg-havenhoofd, in de Golf van St. Vincent.

op 34° 59' 30" Z. breedte en
138° 33' 0" lengte Oost van Greenwich.

De lichten zijn boven elkander geplaatst, zijnde het bovenste rood, het onderste wit.

De lichten zullen in den nacht van den 1sten van iedere maand ontstoken worden en daarna iederen nacht branden tot de aankomst der Engelsche mail, welke gewoonlijk omstreeks den 1den der maand plaats heeft.

Eveneens zullen de lichten ontstoken worden in den nacht van den 18den van elke maand, of in dienachten als het vertrek der Engelsche mail van Adelaide plaats vindt.

Zeevarenden zullen indachtig moeten wezen, dat de lichten ook op andere dagen als de hierboven gezegde kunnen ontstoken worden.

Het roode licht staat 29 Engelsche voeten, het witte licht 20 voeten boven hoogwatermerk.

Het roode licht is, bij helder weder, op nagenoeg 6 Engelsche mijlen zichtbaar.

De lichten verlichten den geheelen horizon.

De schepen die nabij het Glenelg-havenhoofd ankeren, moeten de lichten in peiling O. t. N. brengen en in niet minder dan 5 vadem diepte ter anker komen.

Kustvaarders mogen het einde van het hoofd zeer dicht anderen maar moeten zorg dragen eene droogte te vermijden, die zich bij eene oesterbank bevindt, liggende nagenoeg ééne Engelsche mijl zuidwaarts van het gebied der stad.

Aan het einde van het havenhoofd wordt bij laag water, springtij, 10½ voet water gevonden.

Het water rijst en daalt 8 voeten.

- 2°. Rood licht bij het Loedstation, nabij de haven van Adelaide.

Bij de voltooiing van het in aanbouw zijnde havenhoofd nabij de Semaphore en het Loedstation, op het Schiereiland de Ferre, zal het roode licht, dat thans bij het station op den zandheuvel ontstoken wordt, verplaatst worden naar het einde van het hoofd, alwaar het iederen nacht, het geheele jaar door, van zons-ondergang tot zons-opgang, zal branden, zoo als gewoonlijk.

's Gravenhage, den 2den April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, ter gevolge van het om de Oost overwerken der Westplaat in het zeegat der Maas, de 2de en 8de Witte ton zijn verplaatst moeten worden, liggende dezelve nu op de navolgende merken:

de 2de Witte ton: de toren van Rockanje een en een halve scheepslengte beooeten van het Pesthuis in 28 palmen diepte met laag water; en

de 3de Witte ton: de toren van Monster aan het hangen van den Hoek van Holland in 20 palmen diepte met laag water, terwijl bij beide tonnen de ijzeren lichtopstand even vrij aan den Westkant van het lichthuisje staat.

Moetende men zorg dragen vooral niet verder door te laten staan dan de lichten in elkander, daar men dan aan den kant van het vaarwater tegen de Witte tonnen aan is.

's Gravenhage, den 17den April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Noorwegen.

Lichttorens te Lillo Färder, Egerö, Slotterö, Hellesö en Rundö.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat, blijkens bekendmaking van het Departement van Marine van Noorwegen, de ijzeren lichttorens te Lillo Färder, Egerö, Slotterö, Hellesö en Rundö, die rood geschilderd zijn, in den loop der maand Junij dezes jaars voor, zien zullen worden van eenen wit geschilderden 24 voeten breeden gordel.

's Gravenhage, den 11den April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens ingekomen bericht, het Badhuis, ten Noorden van het dorp Näs, op het Eiland Ameland, afgebroken wordt en dit merk voor Zeevaren, den alzoo ophoudt te bestaan.

's Gravenhage, den 20sten April 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen der Spaansche Regering, als:

SPANJE.

- A. Middellandsche Zee.

- 1°. Kustlicht op de eilandjes Columbretes, provincie Castellon.

Het kustlicht is geplaatst op het grootste dezer eilandjes, op de hoogste genaamd Monte Cebal, op het Noordelijk gedeelte des eilands, en 128 metres van den oever der zee.

Het lichttoestel is catadioptrisch van de 1ste grootte met stilstaand van natuurlijke kleur.

Het is gelegen:

op 39° 53' 58" N. breedte; en

" 6° 56' 27" lengte Oost van San Fernando; of

" 9° 44' 27" lengte Oost van Greenwich.

Het brandpunt is 58 metres boven den zeespiegel verheven.

De lichttoren is wit, flauw kegelvormig oplopende met eene leuning op de kroonlijst, en verheft zich boven een gebouw op kanten grondslag, mede wit van kleur.

- 2°. Kustlicht te Barcelona, provincie Barcelona.

De lichttoren staat op het uiterste van de oostelijke Moelje, in midden van het hoofd, van waar het in aanbouw zijnde verlengstuk Moelje zijn aanvang neemt. Dit licht komt in de plaats van het bestaande tijdelijke roode licht.

Het lichttoestel is catadioptrisch van de 4de grootte, met een licht van natuurlijke kleur, afgewisseld elke 4 minuten met roode schittering.

Men ziet het met gewone weersgesteldheid op 9 mijlen afstand. Het

op 41° 22' 10" N. breedte; en

" 8° 23' 11" lengte Oost van San Fernando; of

" 2° 11' 11" lengte Oost van Greenwich.

Het brandpunt is 18,2 metres boven den waterspiegel verheven.

De lichttoren is achthoekig van roode steenkleur, de vensterramen boven- en onderlijst zijn aschgrauw.

Men zal nog een klein licht in eene gewone lantaren met groene wille ruiten plaatsen op het uiterste van het verlengstuk, dat in afstand thans op 270 metres van den lichttoren.

- B. Cantabrische Zee of Bight van Frankrijk.

- 3°. Kustlicht op het eiland Panocha, provincie Lugo.

De lichttoren staat op genoemd Eiland, hetwelk gelegen is op 30 vadem afstand van de Westkust van den ingang der monding van Riasa.

Het lichttoestel is van de 5de grootte.

Het licht, wit en stilstaand, is zichtbaar met gewoon weder op 9 vadem afstand; het staat:

op 48° 84' 40" N. breedte, en

" 0° 52' 15" lengte Oost van San Fernando, of

" 5° 19' 45" West van Greenwich.

De hoogte van het brandpunt is 24 metres boven het zeevlak en 12 metres boven den grond. De toren komt 2,5 metres uit boven de wachtswoning; beide zijn wit geverwd met lichtgeel afgezet op de boorden en lijsten.

In het N. 20° 35' Oost, op 1,3 kabellengte afstand, wordt gevonden de ondiepte Panchorro, met 15 voeten water, en in het N. 61° 57' Oost op 3,3 kabellengte afstand het rif Arredo, met eene diepte van 50 vadem bij laag water.

Bovenstaande lichten branden van den 30sten December 1859.

- 4°. Kustlicht op het eiland Mouro, haven van Santander.

De lichttoren staat op genoemd Eiland, gelegen in den mouro haven op 13,5 metres afstand van de zee aan den Noordkant des eilands. Het is catadioptrisch van de 5de grootte, stilstaand, van natuurlijke kleur, en kan met gewone gestedheid des dampkrings op 12 mijlen afstand gezien worden.

Het is gelegen:

op 43° 28' 37" N. breedte; en

" 2° 26' 33" lengte Oost van San Fernando; of

" 3° 45' 27" lengte West van Greenwich.

Het brandpunt is 44 metres boven den waterspiegel van gewoon water verheven. De toren loopt flauw kegelvormig op, is 12 metres tot aan het bovenste uitstek, en verheft zich uit het midden des eilands vormige lichtwachterwoning.

De beide gebouwen zijn van witten steen opgetrokken, de vloeren groen, het bovenste uitstek is rood, en de lantarenkoepel lichtgeel. Van het Noord-Oost gezien wordt de woning des wachters door de rotsen des eilands aan het gezicht onttrokken.

Het verlicht een boog des gezigteinders van 270°, van het N. 11° 44' Oost tot Zuid 78° 16' West. Met ziet evenwel op een afstand van 450 vadem van het niet verlichte gedeelte verwijderd zijnde, het regstreeksche licht der lamp en de terugkaatsing van de linzen.

In het Z. 84° O., op 112 vadem van het licht verwijderd, ligt de Piedra Corbera en in het Z. 58° W., op 140 vadem afstand, hetzelfde, eene ondiepte met slechts 3 voet water.

Dit licht zoude den 15den Februarij 1860 ontstoken worden.

(Al de kompaspekingen zijn regtwijzend, de mijlen van 60 in een graad.)

's Gravenhage, den 28sten Maart 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. LOTSJ.

BEKENDMAKING.

De Gedeputeerde Staten van de Provincie Friesland brengen bij kennis van de belanghebbenden, dat de Geldleening van f 23,000 tot bestrijding van eenige buitengewone uitgaven van het dienstjaar 1860 op Maandag den 16den dezer, ten Kantore van den Betaalmeester te Leeuwarden, is volgeschreven en daarop mitsdien geene inschrijving meer zullen worden aangenomen.

Leeuwarden, den 16den April 1860.

VAN PANHUIS, Voorzitter.
A. VAN DER LAAN, Griffier.

OPROEPING VAN SOLLICITANTEN NAAR DE BETREKKING VAN ONDERWIJZER TEN KUSTE VAN GUINEA.

Jeugdige en ongehuwde onderwijzers, die wenschen in aanmerking komen voor eene benoeming tot hulponderwijzer ter Kuste van Guinea, worden uitgenoodigd zich spoedig, bij request op gezet tot het Departement van Binnenlandsche Zaken te wenden en daarbij over te leggen hunne geboorte-acte en die als hulponderwijzer of van den dienst als almede een bewijs van goed gedrag, af te geven door den Burgemeester hunner woonplaats, met vermelding welke godsdienst zij belijden.

aan genoemde betrekking is verbonden:
a. een bezoldiging van f 1200 's jaars, ingaande met den dag van vertrek naar de Kust van Guinee;
b. een gratificatie van drie maanden tractement voor uitrusting en een gelijk bedrag als voorschot;
c. vrij transport naar de Kust van Guinee, als passagier der eerste klasse;
d. het genot van vrije woning.

MARINE.

Openbare verkoop op 's Rijks werf te Hellevoetsluis, Donderdag den 30en Mei 1860, des voormiddags ten 9 ure, van de volgende voor 's Rijks dienst afgekeurde goederen, als:
Eiken- en ander Brandhout, Spaanders, ligte Vaartuigen, Uitrusting, Magazijns-, Kommalie- en Artillerie-goederen, oude Zeilen, Slapping, benevens twee Loodsbooten.
Het welk daags te voren, van 9 tot 12 en van 2 tot 4 ure, ter beschikking van gegadigden zal liggen; terwijl alsdan mede van de veiling-conditions inzage kan genomen worden ter Secretarie van voorschreven werf.
Hellevoetsluis, den 21sten April 1860.

De Directeur en Kommandant der Marine,
B. G. ESCHER.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Inspecteur in de eerste Inspectie van Fortificatie, of bij zijne afwezigheid de Eerst aanwezende Ingenieur te Amersfoort, zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar aanbesteden: het maken van Zes Paardstallen op de legerplaats bij Millingen.
Deze Aanbesteding zal geschieden op Donderdag den 3den Mei 1860, des voormiddags ten 12 ure, in het Logement het Wapen van Utrecht bij het Logementhouder C. van Wageningen op de Varkenmarkt te Amersfoort, alwaar van den 27sten April 1860 het bestek zal liggen.
Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerst aanwezenden Ingenieur te Amersfoort.
Gedrukte bestekken zullen van den 27sten April 1860 te Amersfoort bij den Heer G. G. A. F. Richard op de Lange gracht, Wijk F, N°. 194 voorwaardelijk verkrijgbaar zijn.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Kolonel, Inspecteur in de tweede Inspectie van Fortificatie, of bij zijne afwezigheid de Eerstamentezende Ingenieur te Venlo, zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar aanbesteden: het bouwen van Stallen voor honderd vier en negentig (194) Paarden te Venlo.
Deze Herbesteding zal geschieden den 30sten April 1860, des morgens ten 11 ure, in het huis van J. R. Bloemen, op de Markt te Venlo, alwaar den 26sten te voren het bestek zal liggen.
Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstamentezenden Ingenieur te Venlo.

MILITAIRE GENEESKUNDIGE DIENST IN OOST-INDIE.

De Inspecteur van de Geneeskundige dienst der Landmagt verwijsd heeren Doctoren in de Genees- en Heelkunde, Nederlanders van geboorte, die genegen zijn om zich als officier van gezondheid der 3de Klasse voor de militaire geneeskundige dienst der Landmagt in Oost-Indie voor den tijd van tien achtereenvolgende jaren te verbinden, dat zij zich vóór den 30sten Junij aanstaande, bij verzoekschrift, op zegel geschreven en portvrij in te zenden, en na daarop bekomen antwoord, in persoon bij hem Inspecteur, aan deszelfs bureau te 's Gravenhage, in het lokaal des Magazijns van Geneesmiddelen, Voorhout n°. 8, behoeven te melden, met overlegging der nageoemde bewijzen, als:
1. een geboorte-acte, ten bewijze van eenen onderdom beneden de 30 jaren;
2. een bewijs van ongehuwd te zijn;
3. een bewijs van voldane dienstplichtigheid aan de nationale militie;
4. een bewijs van goed zedelijk gedrag, af te geven door de regering hunner woonplaats;
5. een bewijs van geschiktheid voor de militaire dienst, af te geven door den Eerstamentezenden officier van gezondheid bij het garnizoen in hunne woonplaats, of in het naastbijgelegen garnizoen;
6. de diplomata van doctor in de genees- en heelkunde.
Na overlegging van welke bewijstukken hun de gelegenheid zal worden verschaft, om aan 's Rijks Kweekschool voor militaire geneeskundigen bij een volgens vastgesteld programma af te nemen Examen, bewijzen te geven van voldoende bekwaamheid voor de betrekking welke door hen verlangd wordt; omtrent welk programma de noodige inlichting bij de Eerstamentezende officieren van gezondheid in de garnizoenen, of wel bij hem Inspecteur kan worden verkregen.
Ter hunner verder narigt dient, dat de bevordering tot hogere rangen onder het geneeskundig personeel in Oost-Indie plaats heeft ten gevolge van nader aldaar voor dien hooger rang af te leggen examen, en dat aan de betrekking van officier van gezondheid der 3de Klasse in Oost-Indie de volgende voordeelen zijn verbonden, als:
1. een jaarlijksch tractement van f 1950, benevens vrije woning of schadeloosstelling voor huishuur en indemniteit voor fourrage voor twee paarden;
2. een tractement van f 800 's jaars gedurende hun oponthoud hier te lande;
3. een gratificatie van f 1500 en een voorschot van f 650, te zamen uitmakende een som van f 2150, waarover men vóór de afreis kan beschikken, zoodra het schip aangewezen is waarmede de reis, op kosten des Rijks, zal geschieden; strekkende deze som tot een behoorlijke uitrusting en het aankopen van boeken, en heelkundige zak-instrumenten; en
4. de rang van 2den luitenant bij den staf der armée in Indie.
's Gravenhage, den 11den April 1860.

Dr. STABILIÉ.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

STRAANDVONDERIJ.

Rechts hebbende op een fust Rhijnwijn, gemerkt op de mond van N. B. en op den bodem I. W. F., op den 24sten April jl. in de Zuidzee

drijvende gevonden en gevischt, kunnen zich tot reclama aanmelden bij den ondergeteekende.
Enkhuizen, den 26sten April 1860.

De Burgemeester,
H. A. VAN BLEISWIJK.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

* * Op heden den twintigsten April 1800 zestig, ten verzoeken van den Heer *Dammes Drast*, Wethouder, wonende te Haastrecht, ten deze domicilie kiezende ten kantore van den Procureur Mr. *Jan Barthold Ludolf Wentholt*, aan de Glashaven, wijk 1, n°. 364, te Rotterdam, die in dezen als zondag voor hem in regten is oocuperende.

Heb ik ondergeteekende *Johan Coenraad Lach*, Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Rotterdam, wonende aldaar aan de Grootte Zeevismarkt, wijk 2, n°. 371.

Uit krachte van een vonnis van de Arrondissements-regtbank te Rotterdam, van den vierden April 1860, in verband met een beschikking van dezelfde Regtbank (Kamer van Vacantie) van den derden Augustus jl., voor de derde maal Gedagvaard;

Cornelis Adrianus Drost, Zeeman, gewoonde hebbende te Haastrecht, doch wiens tegenwoordig verblijf is onbekend, en dien ten gevolge mijn exploit doende op de wijze voorgeschreven bij art. 4, n°. 7, Wetboek van Burgerlijke Regtsverordening, sprekende in het paragraaf van den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij genoemde Regtbank met den Edel Achtbaren Heer Mr. *J. H. W. Swellengrebel*, Officier van Justitie die het origineel voor gezien heeft geteekend.

Om te verschijnen op Maandag den derden September 1800 zestig, des voormiddags ten tien ure, ter terechtzitting van de Arrondissements-regtbank te Rotterdam, zitting houdende in het paleis van Justitie aan het Haagsche Veer aldaar; — ten einde:

aangezien de Gedaagde, zoon des Eischers, in de maand Mei 1848, destijds 24 jaren oud zijnde, als Matroos met het schip, genaamd *Anna Petronella*, Kapitein *Carst*, uit Amsterdam is vertrokken naar Petersburg, zonder volmagt achter te laten;

aangezien gezegd schip op de terugreis den 21sten October 1848 Elsenour is gepasseerd;

aangezien sedert dat tijdstip, noch van dat schip, noch van den Gedaagde, eenig bericht meer is in gekomen;

aangezien bovenstaande daadzaken bevestigd worden door een acte, van bekendheid op den 20sten Julij 1859 voor den te Haastrecht residerenden Notaris *J. G. Brouwer Nijhoff* gepasseerd, deugdelijk geregistreerd; aangezien er alzoo meer dan vijf jaren verlopen zijn sedert de laatste tijding van den Gedaagde is voorgekomen;

aangezien nadat de Gedaagde reeds twee malen vruchteloos bij openbare Dagvaarding was opgeroepen, nu laatste bij vonnis van genoemde Regtbank van den vierden April 1860 zestig aan den Eischer verlof is gegeven tot het doen eener derde openbare Dagvaarding,

Hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnerwege van zijn aanwezen te doen blijken, zullende de Eischer, ingeval noch de Gedaagde, noch iemand voor hem, op deze dagvaarding mogt opkomen en alzoo van zijn aanwezen niet mogt blijken, concluderen, dat bij vonnis van genoemde Regtbank zal worden verklaard, dat er Regtsvermoeden van des Gedaagden Overlijden bestaat, sedert 25 October 1848, met verdere veroordeeling van den Gedaagde in al de proceskosten.

En heb ik Deurwaarder afschriften van dit Exploit aangeplakt aan de voornamc Deur der Vergaderplaats van genoemde Regtbank en aan het Gemeentehuis te Haastrecht, en afschrift daarvan overhandigd aan den bovengemelden Ambtenaar van het openbaar Ministerie, zullende dit Exploit voorts worden geplaatst in de *Nederlandsche Staats- en in de Rotterdamse Couranten*.

De kosten zijn twee gulden, vijf en zeventig cents, buiten de verschotten en den afstand.

J. C. LACH, Deurwaarder.

Gezien door ons Officier van Justitie heden den twintigsten April 1800 zestig. (Get.) *Swellengrebel*.

Geregistreerd te Rotterdam den 20sten April 1800 zestig, deel 81, folio 99 recto, vak 2, twee bladen, geen renvooi. Ontvangen voor regt f 0.80, voor 38 ocenten f 0.30, te samen een gulden tien en een halve cent. De Ontvanger, (get.) v. *Berkel*.

Voor kopij conform,
WENTHOLT, Procureur.

* * In den jare 1800 zestig, den vijf en twintigsten April, ten verzoeken van *Hendrik Krantz*, Scheepstoetruiger, wonende alhier, in qualiteit als bij behoorlijk geregistreerd proces-verbaal, van den 27sten October 1859, door den Edel Achtbaren Heer Kantongeregt van het Eerste Kanton van dit arrondissement, naar aanleiding van art. 553 van het Burgerlijk Wetboek, benoemd tot tijdelijken Voogd over de minderjarigen *Cornelis Johannes Christianus*, *Johannes Peter Mijndert* en *Elisabeth Sara Maria Abildgaard*, kinderen van *Cornelius Johannes Abildgaard* en wijlen *Christina Elisabeth Bendisse*, in echt verwekt, en uit krachte van een Vonnis door de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, Eerste Kamer, den derden April jl. gewezen, behoorlijk geregistreerd; hebbende de Requirant ten deze woonplaats gekozen ten Kantore van den doot hem gesteld wordende Procureur *Johannes Gerardus Kuhn*, op de Raamgracht, n°. 553, te Amsterdam,

heb ik *Leonardus Hubertus van Lieshout*, Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, aldaar wonende Singel, D 161, ten tweeden male Gedagvaard:

denzelven *Cornelius Johannes Abildgaard*, laatst gewoonde hebbende te Amsterdam, thans afwezig en alzoo Exploit doende bij aanplakking aan het Huis der Gemeente en de Vergaderzaal der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, mitgaders bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant*, als daartoe bij beschikking der gemelde Regtbank van den zeventen November 1800 negen en vijftig aangewezen.

Omme na verloop van drie maanden na heden, en alzoo op Dingsdag den een en dertigsten Julij aanstaande, des morgens ten elf ure, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter terechtzitting van de Vacantie-kamer der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, gehouden wordende in het Gerechtsgebouw aldaar; — ten einde:

aangezien de Gedaagde, Vader der door den Eischer tijdelijk vertegenwoordigde minderjarigen, in de maand Augustus 1800 zestig en vijftig heeft kunnen goedvinden, zija toen nog in leven zijnde Rechtgenoot te verlaten, zonder eenige orde op zijne zaken te stellen of in het

beheer daarvan te voorzien, ten gevolge waarvan des Gedaagden minderjarige kinderen na het overlijden zijner Echtgenoot geheel onverzorgd zijn gebleven en de Eischer tot derzelver tijdelijken Voogd is benoemd geworden;

aangezien genoemde minderjarigen belang hebben het Regtsvermoeden van Overlijden van den Gedaagde (derzelver vader) te provoceren, en de Eischer uit dien hoofde aan gemelde Regtbank heeft verzocht den Gedaagde bij openbare Dagvaarding te doen oproepen, ten einde, in geval van niet-verschijning, door gemelde Regtbank worde verklaard dat er bestaat Regtsvermoeden van Overlijden van den Gedaagde sedert den eersten September 1800 vier en vijftig;

aangezien de Eischer, krachtens de op dit verzoek verleende beschikking, den Gedaagde bij behoorlijk geregistreerd Exploit van mij Deurwaarder, op den voet en de wijze bij die beschikking voorgeschreven, heeft doen Dagvaarden om op Dingsdag den twintigsten Maart dezes jaars ter terechtzitting van gemelde Regtbank van zijn aanwezen te doen blijken, doch dat de Gedaagde ten dage dienende niet zijnde verschenen, bij het in den hoofde dezes gemelde Vonnis van die niet-verschijning aan den Eischer is verleend Acte, met verlof tot het doen dezer tweede openbare Dagvaarding.

Mitsdien ten dage dienende, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen behoorlijk te doen blijken, met verklaring dat, bij gebreke van den Gedaagde, om, hetzij in persoon of door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken, door den Eischer op zijnen bij voormeld verzoek gedane Eisch zal worden voortgeprocedeerd ingevolge de Wet.

En heb ik Deurwaarder, Exploit doende als gezegd is, nog gelaten afschrift dezes aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij gemelde Regtbank, die ten blijke daarvan het oorspronkelijke met gezien heeft geteekend.

De kosten in debet zijn f 6.85.

L. H. VAN LIESHOUT.

Gezien en afschrift overgenomen door ons Officier van Justitie in het arrondissement Amsterdam, in dato ut supra. (Get.) H. A. Hartogh. [Kosteloos.]

* * In den jare 1800 zestig, den vijf en twintigsten April, ten verzoeken van *Jacobus Hendrik de Nies*, zonder beroep, wonende alhier, op den N.-Z. Achterburgwal, n°. 261, en uit kracht van een Vonnis, door de Arrondissements-regtbank te Amsterdam, Eerste Kamer, den derden April jl. gewezen, behoorlijk geregistreerd; hebbende de Requirant ten deze woonplaats gekozen ten Kantore van den door hem gestelden Procureur *Johannus Gerardus Kuhn*, op de Raamgracht, n°. 553, te Amsterdam.

Heb ik *Leonardus Hubertus van Lieshout*, Deurwaarder bij de Arrondissements-Regtbank te Amsterdam, aldaar wonende, Singel, D, 161, ten tweeden male Gedagvaard:

Hendrik Sluyking, gewoond hebbende te Amsterdam, thans afwezig, en alzoo Exploit doende bij Aanplakking aan het Huis der Gemeente en de Vergaderzaal der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, mitsgaders bij plaatsing in de *Nederlandsche Staats-courant*, als daartoe bij beschikking der gemelde Regtbank van den zevenden November 1800 negen en vijftig aangewezen,

Omme na verloop van drie maanden na heden en alzoo op Dingsdag den een en dertigsten Julij aanstaande, des morgens ten elf ure, bij vooraf gestelden Procureur te verschijnen ter Terechtzitting van de Vacantie-Kamer der Arrondissements-regtbank te Amsterdam, gehouden wordende in het Gerechtsgebouw aldaar; — ten einde:

aangezien de Gedaagde in den jare 1800 twee, als Korporaal-Kanonnik van hier naar Berbice is vertrokken zonder dat sedert dien tijd iets van hem of zijn bestaan is vernomen;

aangezien de Eischer als Neef van den Gedaagde belang heeft diens Regtsvermoeden van Overlijden te provoceren, en uit dien hoofde aan gemelde Regtbank heeft verzocht den Gedaagde bij openbare dagvaarding te mogen doen oproepen, ten einde, in geval van niet-verschijning, door gemelde Regtbank worde verklaard dat er bestaat Regtsvermoeden van Overlijden van den Gedaagde sedert den een en dertigsten December 1800 twee, met veroordeeling van den Gedaagde in de kosten;

aangezien de Eischer, krachtens de op dit verzoek verleende beschikking, den Gedaagde bij behoorlijk geregistreerd Exploit van mij Deurwaarder, op den voet en de wijze bij die beschikking voorgeschreven, heeft doen dagvaarden, om op Dingsdag den twintigsten Maart dezes jaars, ter Terechtzitting van gemelde Regtbank van zijn aanwezen te doen blijken, doch dat de Gedaagde ten dage dienende niet zijnde verschenen, bij het in den hoofde dezes gemelde Vonnis van die niet-verschijning aan den Eischer is verleend acte, met verlof tot het doen dezer tweede openbare dagvaarding.

Mitsdien ten dage dienende, hetzij in persoon, hetzij door iemand van zijnentwege, van zijn aanwezen behoorlijk te doen blijken; met verklaring dat, bij gebreke van den Gedaagde om, hetzij in persoon of door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken, door den Eischer, op zijnen bij voormeld verzoek gedane Eisch zal worden voortgeprocedeerd, ingevolge de Wet.

En heb ik Deurwaarder, Exploit doende als gezegd is, nog gelaten afschrift dezes aan den Edel Achtbaren Heer Officier van Justitie bij gemelde Regtbank, die, ten blijke daarvan, het oorspronkelijke met gezien heeft geteekend.

De kosten in debet zijn f 5.85.

L. H. VAN LIESHOUT.

Gezien en afschrift overgenomen door ons Officier van Justitie in het Arrondissement Amsterdam, in dato ut supra. (Get.) H. A. Hartogh. [Kosteloos.]

* * In den jare 1800 zestig, den vijf en twintigsten April, ten verzoeken van *Maartje Erkelens*, wonende te 's Gravenhage, ten deze woonplaats gekozen hebbende ten Kantore van den Heer *Hermanus Lambertus Troost*, Procureur bij na te melden Regtbank, aldaar wonende op de Amsterdamsche Veerkade, n°. 41, die als zoodanig voor haar occupeerd,

Heb ik *Benjamin Léon*, eerste Deurwaarder bij de Arrondissements-regtbank te 's Gravenhage, aldaar wonende in de Tweede Wagenstraat, n°. 73,

Uit kracht van een Vonnis, door dezelfde Regtbank den twintigsten dezer maand op het verzoek der Requirante gewezen, waarbij tevens gehandhaafd is de toelating tot kosteloze vervulling der formaliteiten in dezen, voor de tweede maal Gedagvaard:

Pieter Erkelens, Matroos, gedomicilieerd te 's Gravenhage, thans af-

wezig, doende ik Deurwaarder mijn Exploit door aanplakking aan de voornamende deur der Vergaderplaats van bovengemelde Regtbank en het Huis der Gemeente te 's Gravenhage, alsmede door overgifschrift van kopij dezes aan den Heer Ambtenaar van het Openbaar Ministerie te genoemde regterlijk collegie, die het origineel dezes met gezien heeft geteekend, zullende dit Exploit worden geplaatst in de *Staats-courant*; — aangezien de Gerequireerde, zijnde een Zoon van der Regtbank Broeder *A. Erkelens*, als Matroos met Zr. Ms. stoomschip *Brabant*, den 23sten April 1849 van Hellevoetsluis naar zee is vertrokken, met stemming naar Oost-Indië, en aldaar overgeplaatst op de schooner *Amboina* is achtergebleven, zonder dat sedert eenige tijding van zijn leven of dood is ingekomen;

aangezien de Requirante belang heeft, diens Vermoedelijk Overlijden bij niet-verschijning verklaard te zien,

Vóór of uiterlijk op Vrijdag den tweeden November 1800 een persoon, of door iemand van zijnentwege van zijn aanwezen te doen blijken ter Griffie van bovengemelde Arrondissements-regtbank te 's Gravenhage. De kosten zijn gratis.

B. LÉON, Deurwaarder.

Gezien bij Ons Officier, (get.) A. G. C. Alsche.

Gratis geregistreerd te 's Gravenhage, den zes en twintigsten April 1800 zestig, deel 127, folio 164, vak 4. De Ontvanger, (get.) J. C. van de Watering. [Kosteloos.]

* * Bij onderhandsche Acte, van 10 April 1860, geregistreerd den 11 April 1860, en ingeschreven ter Griffie van de Arrondissements-regtbank te Deventer 11 April 1860, is tusschen *Gerrit Klopman Baerselman* en *Steven Engelbert Klopman Baerselman*, te Deventer, eene Vennootschap aangegaan onder de Firma *Klopman Baerselman*, ter uitoefening van Koekbakkerij, Honigzemerij en Wasmakerij, alsmede tot het doen van Handel in Granen, Honig en Was. De Vennootschap vangt den 1sten Mei 1860 en wordt gecontinueerd voor eenen onbepaalden tijd. Elk der Vennooten heeft het regt deze Vennootschap telken jaare kunnen ontbinden, mits daarvan minstens zes maanden te voren kennis gedaan worde:

Tot opneming van gelden wordt beider handtekening vereischt. Voor Uittreksel, GT. KLOPMAN BAERSELMAN, S. E. KLOPMAN BAERSELMAN.

Bekendmaking ingevolge Art. 527 van het Burgerlijk Wetboek.

Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Utrecht, van den Maart 1800 zestig, is verklaard dat er Regtsvermoeden bestaat het Overlijden van *Cornelis Bakker*, gewoond hebbende te Lopik; van af den laatsten October 1800 acht en twintig.

J. J. VAN LEEUWEN, Procureur.

Bekendmaking ter voldoening aan Art. 486 van het Burgerlijk Wetboek.

Bij Acte, op den 25sten April 1860 voor den Edel Achtbaren Kantouregter van het Kanton Rotterdam, nummer een, gepasseerd, behooren geregistreerd, is door den Heer *Willem Geertrudes Ledebor* Koopman, wonende aan het Willemsplein te Rotterdam, aan zijnen 17den Junij 1839, Handligting verleend tot de geheele ontvangenis van de uitgave van, en de beschikking over zijne inkomsten, het deelen en uitoefenen van eene Kousenfabriek, mitsgaders tot het drijven van Nering en Handel, en het sluiten van alle verbindtenissen daaraan betrekkelijk.

* * De heer *J. de Vries*, te Liverpool, als de eenige Erfgename van de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen *Belia van Gelderen*, Weduwe van *Philip Soeman*, laatstelijk zonder beroep, overleden te Heenvliet den 8den September 1859, Roept bij Acte op al de Bekende en Onbekende Schuldeischers van gemelde Nalatenschap om te verschijnen op Woensdag den 9den Mei 1860, des voormiddags ten 11 ure, ten Kantore van den te Heenvliet residerenden Notaris *M. L. van den Tol*, ten einde aan te hooren de Rekening en Verantwoording van zijn gehouden Beheer, terwijl er alsdan, indien er geen verzet plaats heeft, de Schuldvorderingen zullen worden voldaan voor zoover het bedrag der Nalatenschap toereikend is.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERICHTEN.

VRIDAG 27 APRIL 1860.

Amsterdam.

pCt.		pCt.	
Ned. W. Sch. 2 1/2	64 1/16	64 1/8	—
Dito dito 3	76 1/8	76 1/4	—
Dito dito 4	99 1/16	99 1/8	—
Syndicaat 3 1/2	—	—	—
Handel-maatsch. 4 1/2	130	131	131
Belg. Bij Roth.	—	—	—
Schild. 2 1/2	—	—	—
Russ. Bij Hope en	—	—	—
C. 1798 en 1816	5	103 1/2	—
Dito 1828-1829	5	101 7/8	—
Dito 1840 4	80 3/4	—	—
Stieglitz 4	81	—	—
Dito 1854 5	90 1/2	91	—
Dito 1855 5	100	—	—
Engelsche 4 1/2	—	—	—
SPANJE. Nieuwe	—	—	—
3% thans 1 1/4	35 1/2	35 1/4	—
Amortisab.	—	—	—
Buitenlandsche 3	—	—	—
Binnenlandsche 3	45 1/8	45 1/16	—
Portuo. Te Land 3	43 1/4	—	—
Oostenr. Metall.	—	—	—
1816-1852 5	47 3/4	47 1/4	—
Dito Zilver Nation. 5	53 1/8	53 1/4	—
Dito Zilver 1849-1854 5	71	71 1/2	—
Dito 1847-1852 . . . . . 2 1/2	25 1/2	—	—
Mexico. Londen 3	—	—	—
GREENADA id. 2 1/4	—	—	—
VENEZUELA id.	—	—	—
Uitgestelde	—	—	—

Londen.

Consols. 3	pCt. 94 1/8
Mexico	—
Spanje 3	—
Dito 1 1/4	—
Venezuela	—
Uitgestelde	—
Grenada	—

Parijs.

Fr. rente 3	pCt. 70.60
Fr. Créd. Mob.	757
Binnel. Spanje 3	—
Spanje 1 1/4	35 1/2
Russische Spoorwegen	—

Antwerpen.

Metallick. 5	pCt. 50 1/2
Nat. Metalliek 5	50 1/2
Binnel. Spanje 3	—
Spanje 1 1/4	35 1/2
Credit Prom.	—

Weenen.

Metallick. 5	pCt. 50 1/2
Idem Nationaal	50 1/2
Wissel Londen	132 1/2